

PREMIUM

Bram Thomassen uit Oss is regionaal ambassadeur voor een nieuw lotgenotencontact van jongeren met niet-aangeboren hersenletsel. © Van Assendelft Fotografie

Bram (27) liep hersenschade op door een tumor en helpt nu jonge lotgenoten: ‘Je moet jezelf soms opnieuw ontdekken’

EINDHOVEN/OSS - Door twee hersentumoren op jonge leeftijd, liep Bram Thomassen (27) niet-aangeboren hersenletsel (NAH) op. Nu zet hij zich in voor andere jongeren met NAH in de regio Eindhoven. „Gewoon chillen met mensen die je begrijpen. Dat kan zo fijn zijn.”

Jens Verhagen 16-11-21, 09:05

-
-
-

'That's life. That's what all the people say. You're riding high in April, shot down in May. But I know I'm gonna change that tune. When I'm back on top, back on top in June.'

Het is halverwege het interview als Bram plots begint te zingen als een volleerd *crooner*. „Frank Sinatra. Fantastische tekst, toch?“, klinkt het opgewekt. „Ik zong het ooit tijdens een voorstelling. Zingen is m'n passie. Pas later besepte ik dat het eigenlijk ook best op mijn leven van toepassing is.”

'Foute boel'

De jeugd van de Ossenaar werd namelijk gekenmerkt door een aantal diepe 'downs'. Tot twee keer toe werd bij hem als kind een hersentumor geconstateerd. Eerst - op achtjarige leeftijd - een goedaardige, die operationeel werd verwijderd. „Daar kan ik me niet zo veel van herinneren, behalve dat ik mijn moeder zag huilen bij de dokter en dat ik dat niet goed begreep.”

Toen ik wakker werd, was de rechterkant van m'n lichaam volledig verlamd. En had ik dus blijvende hersenschade. Dan komt je leven wel even tot stilstand

Bram Thomassen

Later volgde een kwaadaardig gezwel, toen hij veertien was en kort na het plotselinge overlijden van zijn oudste broer Rob. „Dokters dachten eerst dat m'n misselijkheid door de emoties kwamen. Pas bij een controle-MRI, werd duidelijk dat het foute boel was.”

Bij het nemen van een biopt werd - in eigen woorden - 'wat geraakt' in zijn hersenen. „Toen ik wakker werd in het ziekenhuis, was de rechterkant van m'n lichaam volledig verlamd. En had ik dus blijvende hersenschade. Dan komt je leven wel even tot stilstand.”

Ik ging van een hoogbegaafde jongen met lang haar in de vierde klas van het vwo, naar een kale, halfzijdig verlamde jongen die net z'n broer had verloren en een 'belastbaarheid' had van nul

Bram Thomassen

Wat volgde was succesvolle chemotherapie en vervolgens een jarenlang revalidatietraject. Zijn middelbare school maakte hij niet af, wel behaalde hij later een mbo-diploma. „Ik ging van een hoogbegaafde jongen met lang haar in de vierde klas van het vwo, naar een kale, halfzijdig verlamde jongen die net z'n broer had verloren en een 'belastbaarheid' had van nul. Je daarbij neerleggen, is een ontzettend lastig proces.”

Zo'n 19.000 jongeren per jaar getroffen

Het is ook iets waar meer jongeren tegenaan lopen, weet hij. In Nederland lopen jaarlijks ruim 130.000 mensen een bepaalde vorm van hersenletsel op, waaronder zo'n 19.000 kinderen of jongeren. Bijvoorbeeld door een val, een ongeluk of een hersenbloeding of -infarct. Een derde houdt blijvende beperkingen over, blijkt uit cijfers van de stichting Hersenletsel.nl. „Daarin heb je natuurlijk verschillende gradaties”, stelt Bram. „Wat je vaak ziet, is dat mensen last krijgen van bijvoorbeeld ongeremdheid, geheugenproblemen en overprikkeling.”

Ook Bram kampt daarmee. Bovendien is de rechterkant van zijn lijf nog altijd wat verzwakt, ondanks de therapie. „En heb ik elke middag anderhalf uur slaap nodig. Dat is iets wat je moet ontdekken over jezelf nadat je NAH hebt opgelopen”, vertelt hij. „Juist in die periode merkte ik hoe fijn het zou zijn als er een lotgenotencontact zou zijn. Helaas bestond dat toen niet. Gelukkig inmiddels wel.”

Wat je vaak ziet, is dat mensen last krijgen van bijvoorbeeld ongeremdheid, geheugenproblemen en overprikkeling. Dat geldt ook voor mij

Bram Thomassen

Bram zet zich namelijk als ambassadeur en organisator in voor een nieuwe 'jongerengroep' van Hersenletsel.nl in Oost-Brabant. Dat soort groepen werden eerder met succes opgestart in andere delen van het land. Daar worden bijvoorbeeld 'prikkelarme uitgaansavonden' gehouden.

Ook in deze regio wordt ingezet op laagdrempelige bijeenkomsten. Aanvankelijk zou deze week de eerste zijn in Eindhoven, maar vanwege de nieuwe coronamaatregelen gaat die niet door. „Het is zeker niet de bedoeling dat we het straks de hele tijd over NAH gaan hebben met elkaar. Gewoon *chillen*, onder de mensen zijn die je begrijpen. Er zal bijvoorbeeld niemand gek opkijken als je na drie kwartier zegt: 'Voor mij is het genoeg geweest, ik zit aan m'n 'max'.'”

Dat laatste was iets wat de Ossenaar naar eigen zeggen moest leren. „Als je jong bent, denk je soms toch: ‘Schijt, ik ga gewoon alle leuke dingen doen’. En ga je vervolgens over je grenzen”, stelt hij. „Tegenwoordig weet ik dat structuur belangrijk voor me is. Dat maakt het mogelijk om me in te zetten als ambassadeur, en dat ik mijn werk goed kan doen.”

Een eigen onemanshow

Bram heeft sinds kort een vaste baan bij De Scharrelboerderij: een kinderdagverblijf, buitenschoolse opvang en plek voor dagbesteding voor ouderen ineen. „Ik doe daar alle creatieve activiteiten. Zingen met ouderen, een toneelstuk oefenen met kinderen van de BSO, voorlezen op het kinderdagverblijf. Dat is geweldig om te doen.”

Mijn show ‘Een draadje los’ heb ik opgevoerd bij bedrijven en op middelbare scholen. Dat is wel wel iets waar ik meer mee zou willen

Bram Thomassen

Om zijn ervaringen te delen maakte hij een eerder bovendien een eigen onemanshow met zang en cabaret: ‘Een draadje los’. „Die heb ik opgevoerd bij bedrijven en op middelbare scholen. Dat is wel wel iets waar ik meer mee zou willen. Positiviteit uitstralen en overbrengen.”

Hij haalt een klein kaartje z'n portemonnee. ‘Shoot for the moon. Even if you miss you will land among the stars’, staat erop gedrukt. Op de achterkant, handgeschreven: ‘Voor mijn held Bram. Nooit opgeven’. Met een weemoedige glimlach: „M'n moeder gaf me die, toen ik m'n tweede hersentumor had. Ik draag het nog altijd bij me.”

Dan, na een korte pauze, krachtig: „En het is nu ook wel mijn boodschap: ‘Geef nooit op’. Die draag ik graag uit naar andere jongeren die dit overkomt.”

Meer info: www.hersenletsel.nl/noordbrabant